

Czwartek, 27 listopada 2014 r.

P8_TA(2014)0066

Irak: porwania i złe traktowanie kobiet

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 27 listopada 2014 r. w sprawie Iraku: porywanie kobiet i znęcanie się nad nimi (2014/2971(RSP))

(2016/C 289/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Iraku,
 - uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych z dnia 20 października 2014 r. w sprawie kryzysu związanego z powołaniem Państwa Islamskiego/Daesh w Syrii i w Iraku,
 - uwzględniając rezolucję S-22/1 Rady Praw Człowieka ONZ z dnia 1 września 2014 r. w sprawie stanu przestrzegania praw człowieka w Iraku w świetle nadużyć popełnianych przez tzw. Islamskie Państwo w Iraku i Lewancie i powiązane z nim ugrupowania,
 - uwzględniając raport niezależnej międzynarodowej komisji śledczej ONZ w sprawie Syryjskiej Republiki Arabskiej zatytułowany „Rządy terroru: życie po groźbą Państwa Islamskiego w Syrii” („Rule of Terror: Living under ISIS in Syria”) z dnia 14 listopada 2014 r.,
 - uwzględniając Umowę o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony a Republiką Iraku z drugiej strony, a także uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 stycznia 2013 r. w sprawie umowy o partnerstwie i współpracy między UE i Irakiem ⁽¹⁾,
 - uwzględniając rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2106 (2013) z dnia 24 czerwca 2013 r. w sprawie zapobiegania przemocy seksualnej podczas konfliktu zbrojnego i po jego zakończeniu,
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
 - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z 1966 r., którego stroną jest Irak,
 - uwzględniając konwencję ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet (CEDAW), której Irak jest sygnatariuszem, oraz rezolucję nr 1325 Rady Bezpieczeństwa ONZ (2000),
 - uwzględniając art. 135 ust. 5 i art. 123 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że tzw. Państwo Islamskie (ISIS) dopuściło się licznych aktów okrucieństwa zaliczanych do zbrodni przeciwko ludzkości i obejmujących masowe zabójstwa, egzekucje z rozkazu samozwańczych sądów ISIS, narzucanie surowej interpretacji prawa szariatu, przemoc seksualną wobec kobiet i dzieci, niewolnictwo, gwałt, przymusowe małżeństwa, handel ludźmi, wysiedlenia i uprowadzenia, które spowodowały katastrofalny kryzys humanitarny i wysiedlenie znacznej liczby osób z terenów znajdujących się pod kontrolą Państwa Islamskiego;
- B. mając na uwadze, że w sierpniu 2014 r. bojownicy Państwa Islamskiego weszli do północnego Iraku, spychając kurdyjskie siły Peshmergi, które przeniosły się na tereny opuszczone przez armię iracką; mając na uwadze, że miasto Sindżar zostało opanowane, strategicznie ważna zaporą w Mosulu, która zaopatruje w wodę i energię elektryczną dużą część Iraku, została zajęta, a bojownicy Państwa Islamskiego dotarli na odległość 40 kilometrów od Irbil, stolicy irackiego Kurdystanu; mając na uwadze, że wiele kurdyjskich kobiet walczy w Kobani, w tym kobiety będące członkiniami i przywódczyniami sił PKK;
- C. mając na uwadze, że członkowie mniejszości etnicznych i religijnych, a w szczególności chrześcijanie, jazydzi, Turkmeni, Szabakowie, jarsenicy, Sabejczycy i szyici, a także wielu Arabów i sunnitów, stali się celem ataków Państwa Islamskiego w Mosulu i okolicach, w tym w Sindżar i Tal Afar;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0022.

Czwartek, 27 listopada 2014 r.

- D. mając na uwadze, że Human Rights Watch szacuje, że 3 133 jazydów zostało porwanych i zabitych przez Państwo Islamskie lub zaginęło od czasu ataków przeprowadzonych przez Państwo Islamskie na początku sierpnia; mając na uwadze, że lista ta obejmuje 2 305 osób, które uważa się za porwane, z czego 412 to dzieci; mając na uwadze, że Państwo Islamskie prowadzi indoktrynację porwanych jazydzkich dzieci;
- E. mając na uwadze, że w październiku 2014 r. badacze ONZ stwierdzili, że szacunkowo od 5 000 do 7 000 kobiet było przetrzymywanych w prowizorycznych aresztach, z których zostały zabrane i sprzedane do niewoli lub przekazane dżihadystom jako konkubiny; mając na uwadze, że podejrzewa się, że w samym mieście Tal Afar przetrzymywanych jest około 3 500 kobiet i dzieci w pięciu aresztach;
- F. mając na uwadze, że Państwo Islamskie i inni islamscy ekstremiści w Iraku i Syrii spowodowali, iż fale uchodźców napływają do obozów dla uchodźców w Turcji, Libanie i Jordanii, w których w szczególności kobiety i dziewczęta żyją w trudnych warunkach humanitarnych i są wyjątkowo narażone na molestowanie, przemoc seksualną, przymusowe małżeństwa i inne nadużycia;
- G. mając na uwadze, że ponadnarodowy charakter Państwa Islamskiego i powiązanych ugrupowań terrorystycznych stanowi problem globalny;
- H. mając na uwadze, że Agencja ONZ ds. Uchodźców (UNHCR) jest głęboko zaniepokojona tym, czy wspólnota międzynarodowa zdoła zaspokoić pilne potrzeby związane z nadchodzącą zimą w Iraku, w szczególności w przypadku osób niedawno przesiedlonych;
- I. mając na uwadze, że jedność, suwerenność i integralność terytorialna Iraku są zasadniczymi elementami stabilności i rozwoju gospodarczego tego kraju oraz całego regionu;
1. potępia w najostrzejszych słowach systematyczne łamanie praw człowieka i nadużycia oraz przypadki naruszenia międzynarodowego prawa humanitarnego wynikające z czynów popełnianych przez Państwo Islamskie i powiązane z nim grupy terrorystyczne zaliczanych do zbrodni wojennych i zbrodni przeciwko ludzkości; zdecydowanie potępia w szczególności wszelkie rodzaje przemocy wobec osób z uwagi na ich przynależność religijną i etniczną oraz przemoc wobec kobiet i dzieci;
 2. stanowczo potępia liczne akty okrucieństwa popełniane przez Państwo Islamskie skierowane szczególnie przeciwko kobietom zaliczane do zbrodni przeciwko ludzkości, takie jak porwania, gwałty i inne formy przemocy seksualnej, niewolnictwa oraz przymusowych małżeństw i nawróceń; podkreśla potrzebę pociągnięcia do odpowiedzialności osób odpowiedzialnych za tego rodzaju przypadki łamania praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego;
 3. podkreśla, że należy bezzwłocznie połączyć dzieci z ich rodzinami, położyć kres wymuszonym małżeństwom, a wszystkie więzione przez Państwo Islamskie osoby cywilne, w szczególności kobiety, bezzwłocznie uwolnić;
 4. wzywa rząd Iraku do ratyfikowania statutu rzymskiego ustanawiającego Międzynarodowy Trybunał Karny (MTK), aby umożliwić temu trybunałowi ściganie winnych zbrodni wojennych i zbrodni przeciwko ludzkości popełnionych przez Państwo Islamskie;
 5. wzywa rząd Iraku do wspierania i ochrony praw człowieka dzięki zaangażowaniu wszystkich części irackiego społeczeństwa w duchu jedności narodowej i pojednania oraz poszanowaniu praw człowieka i międzynarodowych praw humanitarnych w ramach działań zmierzających do konfrontacji z Państwem Islamskim; ofiaruje wsparcie dla rządu w budowaniu sprawiedliwszego, sprzyjającego integracji społeczeństwa, w którym promuje się i chroni prawa kobiet;

Czwartek, 27 listopada 2014 r.

6. z zadowoleniem przyjmuje starania wspólnoty międzynarodowej, w szczególności USA, mające na celu wsparcie krajowych i lokalnych władz irackich w walce z Państwem Islamskim, powstrzymanie jego ekspansji oraz zapewnienie dostępu do pomocy humanitarnej; wspiera światową koalicję zawiązaną przeciwko Państwu Islamskiemu oraz jej wysiłki w celu jego zwalczania, w tym poprzez działania wojskowe; apeluje do wspólnoty międzynarodowej o udzielenie w okresie zimy koniecznego, ratującego życie wsparcia mieszkańcom Iraku, w tym rodzinom jazydów, które nadal przebywają w górach Sindżar, gdzie bronią swoich świątyń przed atakami Państwa Islamskiego;

7. wzywa wszystkie podmioty regionalne, aby uczyniły wszystko, co leży w ich mocy, by powstrzymać wszelką działalność prowadzoną przez podmioty rządowe lub prywatne mającą na celu propagowanie i rozprzestrzenianie słowem i czynem skrajnej ideologii islamistycznej; wzywa wspólnotę międzynarodową, zwłaszcza UE, do ułatwiania regionalnego dialogu na temat problemów, przed jakimi stoi Bliski Wschód, oraz do włączenia doń wszystkich ważnych stron, w szczególności Iranu i Arabii Saudyjskiej;

8. apeluje do ONZ, w szczególności do Specjalnej Sprawozdawczynie ds. Przemocy wobec Kobiet Rashidy Manjoo, aby zrobiła co w jej mocy, by odnaleźć ofiary, wszcząć dochodzenia i ustalić fakty oraz okoliczności nadużyć i przemocy wobec dziewcząt i kobiet popełnionych przez Państwo Islamskie i związane z nim grupy terrorystyczne w Iraku i Syrii, tak aby uniknąć bezkarności i zagwarantować pełną odpowiedzialność za popełnione czyny; popiera działania specjalnej przedstawicielki ONZ ds. przemocy seksualnej w czasie konfliktu Zainab Hawy Bangury;

9. wzywa międzynarodowe agencje humanitarne pracujące w Iraku, w tym agencje ONZ, do zwiększenia dostępności usług medycznych i psychologicznych dla przesiedleńców, którzy uciekli przed Państwem Islamskim, z poświęceniem szczególnej uwagi potrzebom ofiar przemocy seksualnej i dzieci;

10. ponownie wzywa Komisję, Europejską Służbę Działań Zewnętrznych i państwa członkowskie do podjęcia szczególnych działań z myślą o sytuacji kobiet w Iraku, do zagwarantowania im wolności i przestrzegania ich najbardziej podstawowych praw, a także do przyjęcia środków mających zapobiegać wykorzystywaniu kobiet i dzieci oraz nadużyciom i przemocy wobec nich; jest szczególnie zaniepokojony nasileniem się wszelkich rodzajów przemocy w stosunku do kobiet jazydzkich, które są więzione, gwałcone, wykorzystywane seksualnie i sprzedawane przez członków Państwa Islamskiego; wzywa w szczególności państwa członkowskie do opracowania polityki w taki sposób, aby odpowiedzieć na potrzeby ofiar oraz ustanowić mechanizm pozwalający kobietom po ciężkich przejściach z Syrii i Iraku, w szczególności kobietom jazydzkim, na otrzymanie pomocy psychologicznej dla ofiar stresu pourazowego, odpowiedniej do ich potrzeb;

11. jest przekonany, że bezwzględnej pomocy i ochronie humanitarnej powinny towarzyszyć długoterminowe strategie wspierające prawa społecznoekonomiczne i środki utrzymania dla powracających, uchodźców wewnętrznych i kobiet uchodźców, bardziej zdecydowane przywództwo i udział, w celu umożliwienia im wyboru trwałych rozwiązań odpowiadających ich potrzebom; uważa, że istnieje potrzeba zajęcia się konkretnym ryzykiem i szczególnymi potrzebami poszczególnych grup kobiet, które padły ofiarą różnych powiązanych wzajemnie form dyskryminacji;

12. potępia fakt, że wraz z ekspansją Państwa Islamskiego, akty przemocy oraz morderstwa, których ofiarami padli Irakijczycy będący LGBT, spotykają się z całkowitą bezkarnością; zauważa, że chociaż Irakijczycy będący LGBT nie są jedyną grupą narażoną na ryzyko w sytuacji trwającego kryzysu i konfliktu, znajdują się oni w wyjątkowo niepewnej sytuacji, biorąc pod uwagę ograniczone wsparcie rodzinne i społeczne oraz niską ochronę rządową; zauważa, że Irakijczycy będący LGBT są nadal marginalizowani oraz w sytuacji zagrożenia w społecznościach uchodźców i w niektórych społecznościach przyjmujących; wzywa rząd Iraku do zapewnienia ochrony Irakijczykom będącym LGBT;

Czwartek, 27 listopada 2014 r.

13. wyraża ubolewanie, że po latach dyktatury i konfliktu, sytuacja irackich kobiet znacznie się pogorszyła; wzywa do promowania i wdrożenia rezolucji nr 1325 (2000) Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, aby zagwarantować udział kobiet w rozstrzygnięciu konfliktu i budowie demokracji; twierdzi z mocą, że bez udziału kobiet w procesie decyzyjnym niemożliwa jest prawdziwa ochrona ani prawdziwe bezpieczeństwo kobiet w Iraku;

14. wzywa do podjęcia wspólnych międzynarodowych wysiłków, w bliskiej współpracy z krajami, organizacjami i społecznościami muzułmańskimi, na rzecz obalenia radykalnej salafickiej/wahhabickiej ideologii, która jest podporą dla działań Państwa Islamskiego oraz powiązanych z nim grup terrorystycznych i stoi u podstaw takich działań, oraz jest rosnącym zagrożeniem dla bezpieczeństwa państw członkowskich; wzywa ESDZ i państwa członkowskie, aby w rozmowach z krajami Zatoki Perskiej wyraziły poważne obawy dotyczące trwającej indoktrynacji salafickiej/wahhabickiej w wielu krajach zamieszkiwanych w większości przez ludność muzułmańską i w społecznościach muzułmańskich na całym świecie, prowadzonej przez podmioty z tych krajów;

15. wzywa swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Radzie, Komisji, specjalnemu przedstawicielowi UE do spraw praw człowieka, rządowi i parlamentom państw członkowskich, rządowi i Izbie Reprezentantów Iraku, regionalnemu rządowi Kurdystanu, sekretarzowi generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz Radzie Praw Człowieka ONZ.
